

اثر افزودن پروبیوتیک و پریبیوتیک به جیره غذایی بر عملکرد و جمعیت باکتریایی و مورفولوژی بخش ایلئوم روده کوچک جوجه های گوشتی

صابر صابونی^۱، نیما ایلا^۱، میترا صالحی^۲، بنفشه غلامحسینی^۳

ص ص: ۲۳-۱۱

تاریخ دریافت: ۸۹/۶/۷

تاریخ تصویب: ۹۰/۳/۹

چکیده

به منظور بررسی اثر پروبیوتیک (پریمالاک) و پریبیوتیک (فرماکتو) و مخلوط آنها، بر صفات عملکرد، تعداد کل باکتری ها و تعداد لاکتوباسیل ها و نیز مورفولوژی بخش ایلئوم روده باریک جوجه های گوشتی، ۱۶۰ قطعه جوجه یکروزه نر و ماده گوشتی از سویه راس ۳۰۸ بطور تصادفی در ۴ تیمار تغذیه ای هر کدام حاوی ۸ تکرار در ۳۲ قفس (هر قفس حاوی ۵ جوجه) قرار داده شدند و به مدت ۶ هفته پرورش یافتند. نتایج در پایان آزمایش نشان داد که پروبیوتیک و پریبیوتیک بطور معنی داری باعث بهبود افزایش وزن، خوراک مصرفی، ضریب تبدیل غذایی، افزایش تعداد لاکتوباسیل ها، کل تعداد باکتری های موجود در ایلئوم، عرض پرز، لایه ماهیچه ای، تعداد سلول های گابلت، عمق کریپت، لایه زیر مخاط، سطح جذب پرز و سطح جذب ظاهری پرز در بخش ایلئوم روده کوچک جوجه های گوشتی می شوند ولی بر ارتفاع پرز و لایه اپیتلیوم و نسبت ارتفاع پرز به عمق کریپت اثر معنی داری ندارند.

کلمات کلیدی: پروبیوتیک، پریبیوتیک، جمعیت باکتریهای ایلئوم، مورفولوژی ایلئوم، جوجه گوشتی

۱- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج، گروه علوم دامی، کرج، ایران

۲- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال، گروه میکروبیولوژی، تهران، ایران

۳- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج، گروه پاتولوژی دانشکده دامپزشکی، کرج، ایران

پروبیوتیک‌ها عبارتند از مکمل‌های میکروبی زنده، که از طریق بهبود تعادل میکروبی روده بر میزبان اثرات مفید اعمال می‌کنند (۷). باکتری‌های اسیدلاکتیکی مانند لاکتوباسیل‌های *استرپتوکوک* و *بیفیدوباکتری*‌ها، متداول‌ترین میکروارگانیزم‌ها در تهیه پروبیوتیک‌ها هستند. مکمل‌های غذایی پروبیوتیکی از طریق بهبود در ضریب تبدیل غذایی (۳ و ۲۰) و افزایش وزن بدن (۱۸ و ۲۱) و تغییر میکروفلور روده و مهار عوامل بیماری‌زا (۱۳ و ۱۷ و ۱۹) برای حیوانات میزبان مفید می‌باشند. در آزمایشی نشان داده شد که پروبیوتیک حاوی *لاکتوباسیل‌های بیفیدوباکتریوم ترموفیلوم* و *انتروکوکوس فیزیوم* ارتفاع پرز ژژنوم را افزایش و عمق کریپت را در مقایسه با گروه‌های سالینومایسین و شاهد کاهش می‌دهد (۵).

پروبیوتیک‌ها بعنوان ترکیبات غذایی غیرقابل هضم تعریف می‌شوند که از طریق تحریک رشد یا فعالیت گونه‌های باکتریایی مفید موجود در روده برای میزبان موثر هستند و به همین دلیل برای سلامتی میزبان نیز مفیدند (۷). مشخص شده که پروبیوتیک‌ها به رشد باکتریهای مفید از قبیل *لاکتوباسیل*‌ها (۲۶ و ۲۷ و ۲۸) کمک می‌کنند، ولی رشد *بیفیدو* باکتریها را مهار می‌کنند (۲۴). بعضی تغییرات مثبت در مورفولوژی روده پرندگان توسط پروبیوتیک‌ها به اثبات رسیده است (۲۶). محصول تجاری پروبیوتیک مورد استفاده در این آزمایش، پریمالاک بود که حاوی گونه‌های *لاکتوباسیل* و *بیفیدو* باکتری و *انتروکوکوس*‌ها بود و پروبیوتیک مورد آزمایش، حاصل از تخمیر *اسپیژیلیوس اریزا* بوده و فرماکتو نام داشت.

هدف از این آزمایش بررسی پروبیوتیک (پریمالاک) و پروبیوتیک (فرماکتو) بر عملکرد و جمعیت باکتریایی و مورفولوژی بخش ایلئوم روده کوچک جوجه‌های گوشتی بود.

مواد و روش‌ها

در این آزمایش ۱۶۰ قطعه جوجه گوشتی یک روزه از سویه راس ۳۰۸ (نر و ماده) بطور تصادفی به ۴ تیمار تغذیه‌ای با ۸ تکرار در ۳۲ قفس (۵ جوجه در هر قفس) تقسیم شدند، بطوری که هر تیمار حاوی ۴۰ قطعه جوجه بود. تیمارهای آزمایشی به این ترتیب بود: (۱) شاهد، جیره پایه عاری از مکمل‌ها (۲) جیره پایه + پروبیوتیک (۰/۰۹٪ در دوره آغازین، ۰/۰۴٪ در دوره رشد و ۰/۰۲٪ در دوره پایانی) (۳) جیره پایه + پروبیوتیک (۰/۰۲٪ در دوره آغازین و ۰/۰۱٪ در دوره رشد و پایانی) (۴) جیره پایه + پروبیوتیک با درصدهای اشاره شده در فوق. جیره‌ها با استفاده از نرم افزار UFFDA^۱ و بر اساس کاتالوگ راس ۳۰۸ تنظیم و باتوجه به نیاز جوجه‌ها در سه دوره آغازین (۱۰-۰ روزگی)، رشد (۲۴-۱۱ روزگی) و پایانی (۴۲-۲۵ روزگی) تهیه شدند. اجزای جیره غذایی و تجزیه ترکیبات آنها به ترتیب در جداول ۱ و ۲ آورده شده است. در طول دوره آزمایش

1- User-Friendly Feed Formulation Done Again (1992)

شرایط محیطی از قبیل نور، دما، رطوبت، غیره برای تمام تیمارها یکنواخت در نظر گرفته شد. در طی آزمایش، خوراک مصرفی و وزن جوجه ها در ابتدا و انتهای هر دوره، بطور مجزا برای هر قفس اندازه گیری و یادداشت شده و سپس ضریب تبدیل غذایی برای هر جوجه محاسبه گردید.

در پایان آزمایش در روز ۴۲، از هر تیمار ۴ جوجه ذبح و از محتویات بخش ایلئوم آنها نمونه برداری شد. سپس نمونه ها فریز شدند تا بعداً آزمایشات میکروبی بر روی آنها صورت گیرد. برای آزمایشات میکروبی شمار تعداد کل باکتریها و تعداد لاکتوباسیلها مورد بررسی قرار گرفت. در آزمایشگاه ظروف حاوی نمونه توسط ورتکس هم زده شدند تا باکتری ها از نمونه جدا شده و در محیط مایع آزاد شوند. محیطهای کشت مورد استفاده به صورت تجاری از شرکت مرک آلمان تهیه شدند. مقدار مورد نیاز از محیط کشت پس از تهیه، در اتوکلاو استریل و پس از رسیدن دمای محیط کشت به 45°C ، مورد استفاده قرار گرفت. برای لاکتوباسیل از محیط کشت MRS^۱ آگار استفاده شد، رقت های ۱-۱۰ تا ۷-۱۰ از نمونه تهیه شده و به مدت ۷-۵ روز در انکوباتور 37°C و حاوی دی اکسید کربن، انکوباسیون شد. بعد از ۷ روز تعداد باکتریها، با کلونی - کانتر شمرده شده و در عکس رقتشان ضرب و میانگین آنها گرفته شد و تعداد لاکتوباسیل بدست آمد. برای شمار تعداد کل باکتریها از محیط کشت پلیت کانت آگار استفاده شد. همان رقت هایی که برای لاکتوباسیل بود، از نمونه ساخته شده و در انکوباتور 37°C درجه معمولی (بدون CO_2) به مدت ۳ روز انکوباسیون شد. در این حالت چون لاکتوباسیلها رشد نمی کنند، در محاسبه، عدد بدست آمده، با عدد مربوط به لاکتوباسیلها جمع شد.

نمونه های بافت دیواره بخش ایلئوم در فرمالین ۱۰% به مدت ۴۸ ساعت ثابت شدند. سپس در آزمایشگاه توسط دستگاه میکروتوم به اندازه $5\ \mu\text{m}$ برش داده شده و با هماتوکسیلین ائوزین رنگ آمیزی و لام تهیه شد. اسلایدها توسط میکروسکوپ نوری متصل به کامپیوتر مورد بررسی قرار گرفتند. از بخش های مختلف اسلاید پارامترهای ارتفاع و عرض پرز، عمق کریپت و لایه های ماهیچه ای، اپیتلیوم، زیر مخاطی و تعداد سلول های جامی شکل در حدود ۱۰ تکرار اندازه گیری و سپس میانگین گرفته شد و نسبت بین ارتفاع پرز به عمق کریپت، سطح جذب ظاهری پرز (به روش ایچی ۲۰۰۱) و سطح جذب پرز (به روش ساکاموتو ۲۰۰۰) از طریق محاسبه به شرح زیر بدست آمدند. ضمن اینکه اشکال ۱ و ۲ و ۳ پارامترهای اندازه گیری شده در اسلایدها را نشان می دهند.

سطح جذب ظاهری پرز (میکرومتر مربع) = $(\frac{3}{1} \text{عرض پرز} + \text{عرض پرز} \times \frac{3}{2} \text{ارتفاع پرز}) \times (2) - 1 \times (2) \times \text{ارتفاع پرز}$

سطح جذب پرز (میکرومتر مربع) = $(2\pi) (\text{عرض پرز} \times \frac{1}{2}) (\text{ارتفاع پرز})$

آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی اجرا شد و پس از جمع آوری اطلاعات، نرم افزار آماری SPSS جهت تجزیه و تحلیل داده ها مورد استفاده قرار گرفت.

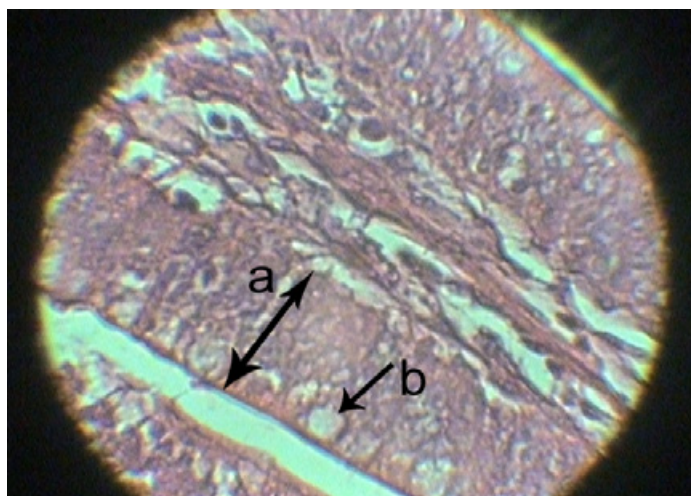
اثر افزودن پروبیوتیک و پربیوتیک به جیره غذایی بر عملکرد و جمعیت ...

جدول ۱- اجزای جیره های غذایی و درصد آنها

مواد خوراکی	درصد در جیره آغازین	درصد در جیره رشد	درصد در جیره پایانی
ذرت	۵۵/۷۸	۵۹/۵۸	۶۵/۴۱
کنجاله سویا	۳۲/۳	۳۱/۳۵	۲۵/۹۳
کنجاله گلوتن ذرت	۳/۵۹	-	-
روغن سویا	۲/۷۲	۴/۶۷	۴/۳۹
دی کلسیم فسفات	۲/۱۹	۱/۹۴	۱/۸
کربنات کلسیم	۱/۳۳	۱/۰۸	۱/۰۶
مکمل معدنی + ویتامینی	۰/۵	۰/۵	۰/۵
ال- لیزین	۰/۳۳	۰/۱۹	۰/۱۸
دی-ال-متیونین	۰/۳	۰/۲۹	۰/۲۵
نمک	۰/۲۲	۰/۲۷	۰/۱۹
بیکربات سدیم	۰/۱۴	۰/۰۸	۰/۲۳
ال- ترئونین	۰/۰۸	۰/۰۶	۰/۰۶

جدول ۲- ترکیبات شیمیایی و انرژی جیره های غذایی

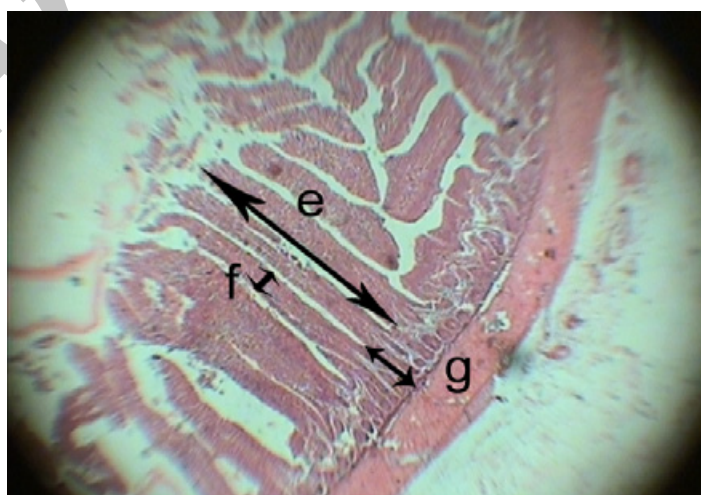
نوع ترکیب	جیره آغازین	جیره رشد	جیره پایانی
انرژی قابل سوخت و ساز (Kcal/kg)	۳۳۳۴	۳۱۵۰	۳۲۰۰
پروتئین خام (%)	۲۵/۱۲	۲۲/۱۰	۱۹/۷۶
نسبت انرژی به پروتئین	۱۳۲/۷۲۳	۱۴۲/۵۳۴	۱۶۱/۹۴۳
کلسیم (%)	۱/۱۶	۰/۹۹	۰/۹۴۰
فسفر قابل دسترس (%)	۰/۵۵۱	۰/۴۹۵	۰/۴۶۳
متیونین (%)	۰/۶۹۱	۰/۶۲۲	۰/۵۵۲
لیزین (%)	۱/۴۰	۱/۲۱۲	۱/۰۷۱
فیبر خام (%)	۳/۸۱۹	۳/۶۶۶	۳/۳۷۶

شکل ۱- تصویر یک پرز روده. a: لایه اپیتلیوم، b: سلول جامی شکل

شکل ۲- تصویر بخشی از بافت روده. c: لایه ماهیچه‌ای، d: لایه زیرمخاط

شکل ۳- تصویری از یک بخش از بافت روده. e: ارتفاع پرز، f: عرض پرز، g: عمق کریپت

نتایج و بحث

مقایسه میانگین های وزن بدن در جدول ۳ گزارش شده است. نتایج حاصل نشان می دهد که در دوره های مختلف پرورشی فقط در دوره پایانی (۲۵-۴۲ روزگی) اثر جیره های غذایی، معنی دار نبوده است. در سایر دوره های پرورشی اثرات معنی دار بین تیمارها وجود داشته است ($p < 0/05$). در دوره آغازین کمترین میانگین افزایش وزن مربوط به پرند ه های تغذیه شده با جیره شاهد بوده و بیشترین میانگین افزایش وزن مربوط به پرند ه های تیمار ۲ (پروبیوتیک) بوده است که تفاوت معنی داری بین میانگین افزایش وزن بدن پرند ه های مربوط به این تیمار و تیمارهای ۳ (پربیوتیک) و ۴ (پرو+پربیوتیک) دیده نمی شوند. می توان گفت مجموع پروبیوتیک می تواند نسبت به شاهد تأثیر معنی داری داشته باشد ($p < 0/05$). با توجه به نتایج بدست آمده در دوره پایانی و فقدان تفاوت معنی دار در بین تیمارهای حاوی مواد افزودنی به نظر می رسد بدلیل توسعه و تکامل فیزیولوژیکی دستگاه گوارش و تثبیت شرایط مورفولوژیکی و جمعیت میکروفلورا، احتمالاً استفاده از این مواد افزودنی در این دوره پرورشی آن چنان در افزایش وزن مؤثر نبوده است و استفاده از این مواد تا پایان دوره رشد کفایت کند. لذا این احتمال بایستی در آزمایشی دیگر مورد بررسی قرار گیرد. در کل دوره پرورشی، تیمار شاهد دارای کمترین میانگین افزایش وزن بدن بوده و این تیمار با تمام تیمارها تفاوت معنی دار را نشان داد و از نظر میزان میانگین افزایش وزن بدن بین تیمارهای حاوی افزودنی های مورد آزمایش کمترین افزایش وزن بدن مربوط به تیمار ۲ (پروبیوتیک) و بیشترین افزایش وزن بدن مربوط به تیمار ۴ (پرو+پربیوتیک) بود که بین این تیمار و تیمار ۳ (پربیوتیک) اختلاف معنی داری مشاهده نشد ($p < 0/05$). گزارشات متعددی در رابطه با افزایش وزن در اثر افزودن پرو و پربیوتیک به جیره جوجه های گوشتی وجود دارد (۱۰ و ۱۵)، درحالی که محققین دیگری نتایج متضادی بدست آورده اند (۱۱ و ۲۵). این تفاوت در نتایج می تواند بدلیل تفاوت در روش انجام آزمایش، سطوح مواد مغذی جیره، شرایط پرورشی، اختلاف در جنس و ژنتیک جوجه ها باشد.

نتایج نشان می دهد (جدول ۳) در دوره آغازین، پایانی و نیز کل دوره پرورشی بین تیمارهای آزمایشی از نظر خوراک مصرفی تفاوت معنی داری وجود داشته است ($p < 0/05$). اما در دوره رشد از نظر خوراک مصرفی تفاوت معنی داری وجود نداشته است ($p > 0/05$). هرچند که از نظر عددی مانند سایر دوره های پرورشی تیمار شاهد در مقایسه با سایر تیمارها خوراک بیشتری مصرف نموده است، در طی دوره آغازین بیشترین میزان خوراک مصرفی مربوط به پرند ه های تغذیه شده با جیره شاهد بوده است ($P < 0/05$) و بین سایر تیمارها تفاوت معنی داری مشاهده نشد. در دوره پایانی در بین تیمارهای حاوی مواد افزودنی کمترین میزان خوراک مصرفی مربوط به پرند ه های تیمار ۴ (پرو+پربیوتیک) است که با سایر تیمارهای حاوی مواد افزودنی مورد آزمایش اختلاف معنی داری را نشان نداد. در طی کل دوره پرورشی بیشترین میزان خوراک مصرفی مربوط به پرند ه های تغذیه شده با جیره شاهد بوده است که این تیمار و تیمارهای حاوی افزودنی های مورد آزمایش اختلاف معنی داری را نشان داد ($p < 0/05$)

و در بین تیمارهای دریافت کننده مواد افزودنی کمترین میزان خورک مصرفی مربوط به پرندۀ های تغذیه شده با جیره تیمار ۴ (پرو+پریوتیک) است که با سایر تیمارهای آزمایشی و تیمار ۳ (پریوتیک) که در بین تیمارهای دریافت کننده مواد افزودنی بیشترین میزان خورک مصرفی را داشته است اختلاف معنی داری را نشان نداد. این نتایج با گزارش های متعددی همخوانی (۱۱ و ۱۵ و ۲۷) و با برخی نیز همخوانی ندارد (۱۲ و ۱۴). به نظر می رسد همه مواد افزودنی استفاده شده در این آزمایش از طریق بهبود هضم و جذب و ابقاء مواد مغذی و در دسترس قرار دادن هرچه بهتر و استفاده بهینه از این مواد موجب راندمان مناسب تر جوجه ها از خوراک مصرفی شده اند و در این بین جوجه های تیمار ۴ (پرو+پریوتیک) عملکرد بهتری را نشان داده اند.

نتایج نشان می دهد (جدول ۳) در طی دوره آغازین و کل دوره پرورشی در مورد ضریب تبدیل غذایی تفاوت معنی داری وجود دارد ($p < 0.05$). در مرحله آغازین کمترین ضریب تبدیل غذایی متعلق به تیمار ۲ (پریوتیک) می باشد که بین این تیمار و سایر تیمارهای آزمایشی تفاوت معنی داری وجود نداشت ولی بیشترین ضریب تبدیل غذایی متعلق به تیمار شاهد می باشد. در کل دوره پرورشی نتایج نشان داد که تیمار شاهد دارای بالاترین میزان ضریب تبدیل غذایی بود که با تیمار ۴ (پرو+پریوتیک) تفاوت معنی داری نشان داد ($p < 0.05$). تیمارهای ۲ (پریوتیک) و ۳ (پریوتیک) نسبت به یکدیگر و نیز سایر تیمارها تفاوت معنی داری نشان ندادند هرچند نسبت به تیمار شاهد بهتر بودند. این نتایج با گزارش های متعددی همخوانی (۱۰ و ۱۴ و ۱۶ و ۲۳). گزارش شده است که این مواد افزودنی از طریق تغییر در میکروفلورای روده، افزایش رشد باکتری های مفید، تولید اسیدلاکتیک و هضم و جذب مواد مغذی باعث بهبود در ضریب تبدیل غذایی می شوند (۲ و ۶ و ۸ و ۱۴). به طور کلی نتایج این آزمایش نشان می دهد پرو و پریوتیک از طریق بهبود تعادل میکروبی روده پرندۀ و افزایش فعالیت آنزیم های گوارشی و فعال کردن آنزیم های هضم کننده باعث افزایش قابلیت دسترسی مواد مغذی غیر قابل هضم و تغییرات مفید در متابولیسم مواد خوراکی و در نتیجه بهبود راندمان خوراک مصرفی می شوند (۱ و ۴). لذا پرندۀ از مواد غذایی خورده شده، بهره برداری بیشتری نموده که به رشد بیشتر و تولید بیشتر می انجامد.

اثر افزودن پروبیوتیک و پربیوتیک به جیره غذایی بر عملکرد و جمعیت ...

جدول ۳- مقایسه میانگینهای صفات عملکردی جوجه های گوشتی در بین تیمارهای مختلف آزمایش

تیمار آزمایشی				صفات مورد بررسی
پروبیوتیک + پربیوتیک	پربیوتیک	پروبیوتیک	شاهد (کنترل)	
۰/۳۰۵±۰/۰۸ ^b	۰/۳۰۵±۰/۰۱ ^b	۰/۳۰۵±۰/۰۹ ^b	۰/۳۵۶±۰/۱۴ ^a	خوراک مصرفی دوره آغازین (کیلوگرم)
۱/۲۴±۰/۰۹	۱/۲۶±۰/۰۶	۱/۲۴±۰/۰۹	۱/۳۲±۰/۰۸	خوراک مصرفی دوره رشد (کیلوگرم)
۲/۳۱±۰/۷۲ ^b	۲/۳۴±۰/۵۵ ^{ab}	۲/۳۴±۰/۰۹ ^b	۲/۵۶±۰/۰۸ ^a	خوراک مصرفی دوره پایانی (کیلوگرم)
۳/۸۵±۰/۵۹ ^b	۳/۹۶±۰/۱۳ ^b	۳/۸۹±۰/۲۹ ^b	۴/۲۵±۰/۰۱۵ ^a	مجموع خوراک (کیلوگرم)
۰/۲۳±۰/۱۷ ^{ab}	۰/۲۳±۰/۱۹ ^a	۰/۲۴±۰/۱۰ ^a	۰/۲۲±۰/۱۵ ^b	افزایش وزن جوجه ها در دوره آغازین (کیلوگرم)
۰/۶۴±۰/۲۴ ^b	۰/۶۹±۰/۳۲ ^{ab}	۰/۷۳±۰/۲۴ ^a	۰/۶۹±۰/۲۲ ^{ab}	افزایش وزن جوجه ها در دوره رشد (کیلوگرم)
۱/۱۳±۰/۴۰	۰/۹۷±۰/۹۵	۰/۹۷±۰/۱۳	۰/۹۹±۰/۵۱	افزایش وزن جوجه ها در دوره پایانی (کیلوگرم)
۲/۰۰±۰/۸۸ ^a	۱/۹۰±۰/۷۸ ^{ab}	۱/۹۵±۰/۳۳ ^b	۱/۹۰±۰/۱۹ ^c	مجموع وزن (کیلوگرم)
۱/۳۳±۰/۶۴ ^b	۱/۳۰±۰/۶۸ ^b	۱/۲۸±۰/۷۵ ^b	۱/۶۰±۰/۸۸ ^a	ضریب تبدیل غذایی دوره آغازین
۱/۳۳±۰/۴۰	۱/۳۰±۰/۹۵	۱/۶۹±۰/۵۲	۱/۹۳±۰/۶۳	ضریب تبدیل غذایی دوره رشد
۲/۱۸±۱/۱۲	۲/۶۶±۱/۲۹	۲/۵۳±۰/۹۰	۲/۶۸±۱/۱۵	ضریب تبدیل غذایی دوره پایانی
۱/۹۴±۰/۰۶ ^b	۲/۱۲±۰/۰۷ ^{ab}	۲/۰۲±۰/۰۹ ^{ab}	۲/۲۶±۰/۰۸ ^a	مجموع ضریب تبدیل غذایی

میانگین های هر سطر با حروف غیرمشابه دارای اختلاف معنی دار در سطح (P<۰/۰۵) می باشد.

مقایسه میانگین تعداد کل باکتری ها و تعداد لاکتوباسیل های ایلئوم در جدول ۴ نشان داده شده است. نتایج نشان می دهد برای تعداد کل باکتری ها و تعداد لاکتوباسیل ها در ایلئوم اثر معنی دار وجود دارد (p<۰/۰۵). کمترین تعداد کل باکتری ها مربوط به تیمار ۲ (پروبیوتیک) است و بیشترین تعداد کل باکتری ها مربوط به تیمار ۳ (پربیوتیک) می باشد و بین تیمار شاهد با تیمارهای ۲ (پروبیوتیک) و ۴ (پرو+پربیوتیک) تفاوت معنی دار وجود ندارد. کمترین

میزان لاکتوباسیل متعلق به تیمار شاهد و تیمار ۲ (پروبیوتیک) است و بیشترین میزان لاکتوباسیل متعلق به تیمار ۳ (پروبیوتیک) است که با سایر تیمارها تفاوت معنی دار نشان داد. به نظر می رسد مواد افزودنی استفاده شده در این آزمایش خصوصاً در حالت ترکیبی، با تغییر جمعیت میکروبی روده (رقابت برای مواد، تولید ترکیبات سمی علیه عوامل بیماریزا و رقابت برای متصل شدن به جایگاه های اتصال موجود در سلول های بافتی و نهایتاً تحریک سیستم ایمنی) با ایجاد شرایط اکولوژیکی مناسب موقعیت را برای رشد لاکتوباسیل ها فراهم نموده اند. با توجه به این نتایج به نظر می رسد تیمارهای آزمایشی به دلیل رشد بهتر بافت روده (افزایش عرض پرز و سطح جذب پرز)، شرایط لازم برای فراهم نمودن ماندگاری و رشد لاکتوباسیل ها را مهیا نموده و در نتیجه دسترسی به سطح تماس بیشتر با اپیتلیوم، تعداد لاکتوباسیل ها افزایش یافته است. به نظر می رسد مواد افزودنی بکار برده شده در این آزمایش خصوصاً در حالت ترکیبی، با فراهم سازی محیط بهینه برای لاکتوباسیل ها زمینه ساز بهبود عملکرد جوجه ها شده که نتایج بدست آمده در قسمت عملکرد این تحقیق مؤید بر این موضوع است.

جدول ۴- مقایسه میانگینهای صفات مربوط به خصوصیات میکروبی بخش ایلئوم روده کوچک جوجه های گوشتی در بین تیمارهای مختلف آزمایش

صفات مورد بررسی		تیمار آزمایشی
تعداد کل باکتری	تعداد لاکتوباسیلوس	
$46/2 \times 10^7 \pm 24/5 \times 10^6$ ab	$12/9 \times 10^7 \pm 1/34 \times 10^6$ c	شاهد (کنترل)
$8/17 \times 10^7 \pm 1/23 \times 10^6$ c	$13/1 \times 10^7 \pm 2/22 \times 10^6$ c	پروبیوتیک
$297/2 \times 10^7 \pm 42/3 \times 10^6$ a	$36/1 \times 10^7 \pm 3/56 \times 10^6$ a	پروبیوتیک
$71/6 \times 10^7 \pm 12/7 \times 10^6$ b	$19/9 \times 10^7 \pm 2/78 \times 10^6$ b	پرو+ پروبیوتیک

میانگین های هر ستون با حروف غیرمشابه دارای اختلاف معنی دار در سطح ($P < 0/05$) می باشند.

مقایسه میانگین برخی پارامترهای مورفولوژیکی نظیر ارتفاع پرز، عرض پرز، عمق کریپت، لایه زیر مخاط، لایه ماهیچه ای، لایه اپیتلیوم، تعداد سلول های جامی شکل، نسبت ارتفاع پرز به عمق کریپت، سطح جذب ظاهری پرز و سطح جذب پرز در جدول ۵ نشان داده شده است. نتایج حاصل شده نشان می دهد تیمارهای آزمایشی در مقایسه با تیمار شاهد باعث افزایش عرض پرز، لایه زیر مخاط، لایه ماهیچه ای، تعداد سلول های جامی شکل، سطح جذب ظاهری پرز و سطح جذب پرز و کاهش عمق کریپت شده است ($p < 0/05$) و برای ارتفاع پرز و لایه اپیتلیوم و نسبت ارتفاع پرز به عمق کریپت تفاوت معنی داری مشاهده نشد ($p > 0/05$). میکروارگانیزم ها بر روی ساختمان

اثر افزودن پروبیوتیک و پریبیوتیک به جیره غذایی بر عملکرد و جمعیت ...

تشریحی دستگاه گوارش اثر می گذارند، بدین ترتیب که تجدید ساختمان یاخته های بافت پوششی زودتر صورت گرفته و شکاف های سطح مخاطی نیز دراز می شود. در نتیجه افزایش سطح مخاطی، برآیند جذب افزوده می شود. همچنین در تحریک تشکیل بافت لمفونیدی موادی در دستگاه گوارش (که در تولید آنتی بادی دخالت دارند) اثر دارد. با ایجاد تغییرات در دستگاه لمفونیدی، فعالیت سیستم رتیکوآندوتلیال نیز افزایش خواهد یافت و بر فرآیند بیگانه خواری هم افزوده می شود. افزون بر تغییرات ایجاد شده، نشان داده شده که فرآیند حرکتی دستگاه گوارش زودتر صورت گرفته و بر حرکات دودی آن قسمت افزوده می شود. درکل می توان بیان نمود تیمارهای حاوی مواد افزودنی در مقایسه با شاهد برای فراسنجه های مورفولوژیک روده کوچک عملکرد بهتری را موجب شده اند.

جدول ۵- مقایسه میانگین های صفات مورفولوژی بخش ایلئوم روده کوچک جوجه های گوشتی

تیمار آزمایشی				صفات مورد بررسی
پروبیوتیک+پریبیوتیک	پریبیوتیک	پروبیوتیک	شاهد (کنترل)	
۱۱۶۴/۸±۲۴۵/۰۸	۱۰۸۸۷±۲۳۱/۰۱	۱۱۰۷/۳±۳۱۱/۰۹	۱۰۹۴/۲±۲۱۳/۱۴	ارتفاع پرز (میکرومتر)
۱۲۳/۰۸±۱۱/۹ ^a	۱۰۹/۴۴±۱۵/۶ ^b	۱۳۶/۰۳±۲۲/۹ ^a	۹۲/۴۹±۱۹/۸ ^c	عرض پرز (میکرومتر)
۲۱۷/۳۱±۲۲/۷۲ ^b	۲۰۶/۳۴±۲۷/۵۵ ^b	۲۰۷/۳۴±۳۱/۹ ^b	۲۴۷/۵۶±۳۱/۸ ^a	عمق کریپت (میکرومتر)
۴۳/۸۵±۱۱/۵۹ ^b	۴۹/۷۵±۱۳/۱۳ ^a	۳۹/۱۲±۱۱/۲۹ ^{ab}	۳۶/۸۵±۹/۰۱۵ ^c	لایه زیرمخاط (میکرومتر)
۲۸۱/۴۵±۳۵/۰۶ ^a	۲۸۳/۸۱±۴۱/۲۹ ^a	۲۶۲/۸۷±۳۴/۹۰ ^b	۲۳۳/۸۶±۳۷/۱۵ ^c	لایه ماهیچه ای (میکرومتر)
۲۶/۶±۴/۰۲	۲۸/۱۱±۵/۰۲	۲۹/۳۸±۹/۰۳	۲۸/۰۵±۸/۰۲	لایه اپیتلیوم (میکرومتر)
۴۲/۶۵±۱۵/۳۳ ^a	۴۲/۳۲±۱۴/۹۵ ^a	۴۳/۳۱±۱۱/۱۱ ^a	۳۴/۶۷±۱۲/۵۱ ^b	تعداد سلولهای جامی شکل
۵/۴۷±۲/۱۷	۵/۴۸±۲/۷۸	۵/۴۱±۲/۱۴	۴/۷۳±۱/۱۹	نسبت ارتفاع پرز به عمق کریپت
۵۷/۷۴×۱۰ ^۶ ±۱۴/×۱۱۰ ^۳ ^a	۴۴/۱۰×۱۰ ^۶ ±۱/۶۸×۱۰ ^۳ ^b	۵۶/۰۷×۱۰ ^۶ ±۲/۷۵×۱۰ ^۳ ^{ab}	۳۶/۸۵×۱۰ ^۶ ±۲/۸۸×۱۰ ^۳ ^b	سطح جذب ظاهری پرز (میکرومتر مربع)
۴۵۲/۹۲×۱۰ ^۳ ±۲۶/۸×۱۰ ^۳ ^a	۳۷۰/۸۲×۱۰ ^۳ ±۴۱/۱×۱۰ ^۳ ^b	۴۶۱/۲۹۹×۱۰ ^۳ ±۲۵/۶×۱۰ ^۳ ^a	۳۱۲/۲۸×۱۰ ^۳ ±۳۳/۳×۱۰ ^۳ ^c	سطح جذب پرز (میکرومتر مربع)

میانگین های هر سطر با حروف غیرمشابه دارای اختلاف معنی دار در سطح ($P < 0.05$) می باشند.

منابع

- 1 -Abdulrahman S.M ,Haddian M.S.Y .and Hashlamoun A.R .1996 .The influence of *Lactobacillus acidophilus* and baccitracin on layer performance of plasma and egg yolk .Br.Poult.Sci.341-346 :37 .,
- 2 -Barnes E.M ,Impey C.S .and Cooper D.M .1980 .Manipulation of the crop and intestinal flora of the newly hatched chick .Clinical Nutrition.2426-2433 :33 .,
- 3 -Cavit A .2003 .Effect of dietary probiotic supplementation on growth performance in the chicken. Turkish J.Vet.Anim.Sci.887-891 :28 .,
- 4 -Chen Y.C .and Chen T.C .2003 .Effects of commercial probiotic or prebiotic supplementation on production ,size ,and quality of hen egg .Poult.Sci. 82 .,SUPPL. 330 .
- 5 -Chichlowski M ,Croom W.J ,Edens F.W ,MacBride B.W ,Qiu R ,Chiang C.C ,Daniel L.R., Havenstein G.B .and Koci M.D .2007 .Microarchitecture and spatial relationship between bacteria and ileal ,cecal and colonic epithelium in chicks fed a direct-fed microbial ,PrimaLac ,and salinomycin. Poult.Sci.1132-86:1121 .,
- 6 -Choct M ,Annison G .and Trimble R.P .1992 .Soluble wheat pentosan exhibit different anti-nutritive activities in intact and cecectomized broiler chickens .J.Nutr.485-492 :125 .,
- 7 -Gibson G.R .and Roberfroid M.B .1995 .Dietary modulation of the human colonic microbiota: Introducing the concept of prebiotics .J.Nutr.1412-125:1401 .,
- 8 -Gil De Los Santos J.R ,Storch O.B .and Gil-Turnes C .2005 .*Bacillus cereus* var .Toyoi and *Saccharomyces boulardii* increased feed efficiency in broilers infected with *salmonella Enteritidis*. Br.Poult.Sci.494-497 :46 .,
- 9 -Iji P.A ,Saki A .and Tivey D.R .2001 .Body and intestinal growth of broiler chicks on a commercial starter diet .1 .Intestinal weight and mucosal development .Br.Poult.Sci.513-42:505 .,
- 10 -Jin L.Z ,Ho Y.W ,Abdullah N .and Jalaludin S .1998 .Growth performance ,intestinal microbial populations and serum cholesterol of broilers fed diets containing *Lactobacillus* cultures .Poult.Sci., .1265-77:1259
- 11 -Kumprecht I .and Zobac P .1998 .The effect of probiotic preparations containing *Saccharomyces cerevisiae* and *Enterococcus faecium* in diets with different levels of B-vitamins on chicken broiler performance .ZivocisnaVyroba.70-43:63 .,
- 12 -Lesson S ,Namakung H ,Antongiovanni M .and Lee E.H .2005 .Effect of butiric acid on the per-

- formance and carcass yield of broiler chickens .Poult.Sci.1418-1422 :84 .,
- 13 -Line E.J ,.Bailey S.J ,.Cox N.A ,.Stern N.J .and Tompkins T .1998 .Effect of yeast-supplemented feed on Salmonella and Campylobacter populations in broilers .Poult.Sci.410-77:405 .,
- 14 -Midilli M .and et .al .2008 .Effect of dietary probiotic and prebiotic supplementation on growth performance and serum IgG concentration of broilers .South African Journal of Animal Science., .(1)38
- 15 -Mohan B ,.Kadirvel R ,.Bhaskaran M .and Natarajan A .1995 .Effect of probiotic supplementation on serum/yolk cholesterol and on eggshell thickness in layers .Br.Poult.Sci.803-36:799 .,
- 16 -Nahashon S.N ,.Nakaue H.S .and Mirosh L.W .1996 .Performance of single comb white leghorn fed a diet supplemented with a live microbial during the growth and egg laying phases .Anim.Feed Sci.Tech.38-57:25 .,
- 17 -Pascual M ,.Hugas M ,.Badiola J.I ,.Monfort J.M .and Garriga M .1999 .*Lactobacillus salivarius* CTC2197 prevents Salmonella enteritidis colonization in chickens .Appl.Environ.Microbiol., .4986-65:4981
- 18 -Patterson J.A .and Burkholder K.M .2003 .Application of prebiotics and probiotics in poultry production .Poult.Sci.631-82:627 .,
- 19 -Rada V .and Rychly I .1995 .The effect of *Lactobacillus salivarius* administration on coliforms and enterococci in the crop and ceca of chicken broilers .Vet.Med.,Praha.315-40:311
- 20 -Raymane B.V .2000 .Efficacy of protexin on performance of broilers .Parel Mumbai ,Bombay Vet. College ,Born.Vet.542 :14 .
- 21 -Reid G .and Friendship R .2002 .Alternative to antibiotics use :probiotic for the gut .Animal Biotechnology.97-112 :13 .
- 22 -Sakamoto ,K ,.H .Hirose ,A .Onizuka ,M .Hayashi ,N .Futamura ,Y .Kawamura ,and T .Ezaki .2000 Quantitative study of changes in intestinal morphology and mucus gel on total parenteral nutrition in rats .J .Surg .Res.106-94:99 .
- 23 -Santoso U ,.Tanaka K .and Ohtani S .1995 .Effect of dried *Bacillus subtilis* culture on growth, body composition and hepatic lipogenic enzyme activity in female broiler chicks .Brithish Journal of Nutrition.523-529 :74 .,
- 24 -Vidanarachchi J.K ,.Mikkelsen L.L ,.Sims I.M ,.Iji P.A .and Choct M .2006 .Selected plant ax-

tracts modulate the gut microflora in broilers .Proceedings of Australian Poultry Science Symposium, Sydney ,Australia.145-148 :18 .,

25 -Waldroup A.L .,Skinner J.T.,Hierholzer R.E .and Walproup P.W .1993 .An evaluation of fructooligosaccharide in diets for broiler chickens and effects on salmonella contamination of carcasses. Poult.Sci.643-650 :72 .,

26 -Xu Z.R ,Hu C.H .,Xia M.S .,Zhan X.A .and Wang M.Q .2003 .Effects of dietary fructo oligosaccharide on digestive enzyme activities .Intestinal Microflora and morphology of male broilers .J.Anim.Sci.1030-1036 ,82.,

27 -Yusrizal C .and Chen T.C .2003 .Effects of adding chicory fructans in feed on broiler growth performance ,serum cholesterol ,and intestinal length .Int.J.poultry.Sci.214-219 :3 .,

28 -Zhang W.F .,Li D.F .,Lu W.Q .and Yi G.F .2003 .,Effects of isomalto-oligosaccharides on broiler performance and intestinal microflora .Poultry Science.657-663 :82 .,

Archive of SID